

Bakkehuset har Lotteriprivilegiet, thi saalænge er den istand til at bære sig selv. Om der vil blive Spørgsmaal derom efter den Tid, kan jeg ikke sige nu; men det vil i hvert Fald først være om 4 Aar.

N. Nielsen: Jeg er lidt eiendommeligt stillet med Hensyn til dette Forslag, særlig da jeg første Gang sidder som Medlem i dette Thing. Af den Betænkning og de Forhandlinger, der foreligger fra Landstingets Side, ser jeg, at de have haft en Kommissionsbetænkning af 20de Juli 1876 til Grundlag, og at det er den Lovforslaget i sin Tid er bygget paa, og den ligger ogsaa til Grund baade for Betænkningen og for de Udtalelser, der ere faldne i Landstinget. Derimod ere vi her, navnlig de yngre Medlemmer, henviste til alene at leve af de Smuler, der falde fra Landstingets Bord. Der blev i Landstinget, da der var Tale om, at denne Sag skulde tages udførligt under Behandling i denne Samling, sagt af en eret Landstingsmand, at han kunde ikke tro det, men hvis det skulde ske, saa skulde det være af den Grund, at i Landstinget havde man i Reglen rask Fart med at faae Lovforslagene igjennem, men her gik det langommere. Men nu har det erede Landsting brugt 7 Maaneder til dette Lovforslag, saa kunne vi jo for Modfætningens Skyld gjøre det af i en Fart her. Sa, jeg er bange derfor, vi ere jo komne i Fart i disse Dage, men i alt Fald kan man troste sig med, at det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) ikke har stillet dette Forslag; thi i saa Fald kunde man jo være sikker paa, at det gik igjennem; nu kan det dog være tvivlsomt. Jeg skal nu holde mig til de enkelte Hovedpunkter og skal da bryde ved Spørgsmaalet: Kjøbenhavn eller ikke Kjøbenhavn. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det vilde være i Overensstemmelse med den Udvikling, som Sindsfygeanstalterne have faaet, at man nu begynde i Provindserne. Det er en Kendsgjerning, at der i Kjøbenhavn er to Anstalter for disse abnorme Mennesker, som der her kan være Tale om, men den ene af Anstalterne, den paa Bakkehus, kan tentes i en nær Fremtid at gaa over til Staten. Det er vist neppe ganske rigtig, hvad den erede Minister sagde i Landstinget, og som det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) ogsaa gjorde gjældende, at dette Brev i Grunden kun gav en Udfigt til, at Bestyrelsen paa Ol. Bakkehus vilde tage det under Overveielse; det kan læses saaledes efter Formen, men jeg tror, at med god Billie kan det læses anderledes. Lidsrummet for Overdragelsen har endnu ikke været Genstand for Overveielse i Bestyrelsen, men der vil formentlig ikke være nogen væsentlig Hindring i Veien for, at den kan finde Sted i en ikke fjern Fremtid. Det dreier sig jo rigtig nok om en Overveielse her, men efter Brevets Ind-

hold er det ikke denne, Bægten maa lægges paa, men Meningen maa være, at der i en ikke fjern Fremtid kan være Tale om Overdragelse af Anstalten til Staten. Den erede Minister har selv i Landstinget gjort opmærksom paa, at der var Udskilligt, der talte for, at der blev oprettet saadanne Anstalter i Provindserne, og han gjorde opmærksom paa, at ved dette Lovforslag var der ikke saa meget foregribet, og at Folk fra Provindserne kunde nok komme herind. Det er sikkert nok, men de Folk, som ere Forældre til saadanne Børn, eller skulle svare til de Børne af den Art, ønske at have nogenlunde let Udgang til at se til dem. Uvedkommende kunne nok mene, at det har ikke Stort at sige, men jeg tror, at her som i andre Forhold gjør Kjærligheden dog, at de Nærbeslægtede have Erang til at se, hvorledes det gaar dem. Derfor tror jeg, der er meget, der taler for, at, naar vi her ved Kjøbenhavn have to Anstalter, af hvilke om ikke lang Tid den ene i alt Fald gaar over til Staten, man nu begynde i Provindserne, og dette er saameget mere rimeligt, som det er godtgjort, i alt Fald efter de Opgjørelser, vi have fra 1877, at af 112 Individuer, som vare paa Ol. Bakkehus, var den overveiende Del — saavidt jeg husker 57 — fra Sjælland, 51 vare fra Nerne og 4 fra Norge. Dette synes at tyde paa, at en saadan Anstalt burde være i Sjælland. — Hvad nu angaar de Forhandlinger, som ere foregaaede om Overtagelse af Bygningen, saa har jeg jo nok set, hvad Bygningen angaar, at den vedkommende Arkitekt giver den et daarligt Skudsmaal. Jeg skal tillade mig at oplæse et Par Linier af vedkommende Brev. Arkitekten siger: „Lokalerne ville ikke blive gode, de ere kun $4\frac{1}{2}$ — $4\frac{3}{4}$ Alen høje, og Ventilationen, der navnlig ved et Asyl for Epileptiske og Idioter er af saa stor Vigtighed, vil blive simpel; endog saa Værelsernes Luftvolumen vil blive lille, saa vidt jeg skønnede ikke over 300 Kubikfod pr. Individ. Det er desuden uheldigt, at de fleste Lokaler findes i et Udhus, der ligger ca. 15 Alen fra Hovedbygningen“. Og længere nede siger han: „De vil altsaa, saafremt Pengesforholdene ere vanstelige, vel kunne hjælpe Dem med denne Eiendom; men hvis det paa nogen Maade er Dem muligt, bør De hellere se at faae en ny Bygning, thi i Længden vil den gamle ingenlunde tilfredsstillende“. Altsaa Arkitekten, som er sagkyndig, holder bestemt paa, at denne Bygning i Grunden er usikkert til det Brug, som der her er Tale om. Nu ser jeg nok, at den høitærede Minister har udtalt i Landstinget, at der var ingen Sandsynlighed for, at Anstalten vilde blive anlagt paa den Plads, som her er Tale om; men jeg vil dog spørge: hvilken Plads der da er Sandsynlighed for, at den vil blive anlagt paa? Jeg vil gjøre den samme Bemærkning, som blev gjort i Landstinget. Jeg har ikke faaet det Mindste, hvorigen-